

et Alderstillæg af 400 Kr. og yderligere, at fortsætte med Alderstillæg, saaledes at Lønnen i det hele skal kunne stige til 2,800 Kr. Vi have ikke noget imod at give Manden de foreslaaede 400 Kr., men ville ikke dermed paa nogen Maade have tiltraadt Tanken om yderligere Forhøjelse; det maa i hvert Fald staa hen til det Tidspunkt, da der vil blive Tale om et nyt Tillæg. I og for sig skulde man tro, at Invalidekasserens Arbejde maatte formindskes fra Aar til Aar, thi medmindre vi faa en ny Krig, maa det vel antages, at der bliver færre og færre Invalider at udbetale Understøttelse til. — Under Nr. 228 findes et Forslag om at forhøje Lønnen for Budet sammesteds fra 968 til 1,400 Kr., altsaa en Forhøjelse med næsten Halvdelen. Dette forekommer Udvalgets Flertal at være overdrevent, og vi foreslaa at give den paagældende en saadan Forhøjelse, at han faar en Løn af 1,200 Kr. — Under Nr. 229 have vi et Forslag om at købe et Areal, som grænser op til Toldboden i Vejle. Det er kun 679 Kv.-Alen stort, men skal koste 10,000 Kr. og er altsaa ret kostbart. Vi tiltræde imidlertid Forslaget, men finde Anledning til at bemærke, at vi ikke derved ville have godkendt de eventuelle Byggeplaner som Toldvæsenet maatte have. Navnlig vil det være nødvendigt, inden der foretages noget Byggearbejde, at man er paa det rene med, at dette sker uden at komme paa tværs af en eventuel Udvidelse eller Omordning af Bangaarden, idet Terrainforholdene derovre siges at være vanskelige, hvorfor man bør være sikker paa, at Statens Byggeforetagender ikke komme i Kollision med hinanden. — De Ændringsforslag, som ere omtalte under Nr. 230, 231 og 232, og som vedrøre de to honorarlønnede Direktørstillinger ved Statsanstalten for Livsforsikring, har jeg allerede omtalt sammen med andre lignende Spørgsmaal under den Forhandling, som i forrige Uge fandt Sted med Konseilspræsidenten, og jeg finder ingen Anledning til her at komme nærmere ind paa disse Forslag, som den Gang bleve udførlig forklarede og begrundede.

Jeg har da endnu kun at omtale Nr. 226 i Betænkningen, som vedrører de vestindiske Øer. Man vil her se, at Udvalget har haft en Forhandling med den ærede Minister, hvorved vi have søgt Oplysninger om, hvilke Foranstaltninger Regeringen har truffet eller mulig maatte have til Hensigt enten at træffe eller at stille Forslag om for at søge tilvejebragt et bedre Forhold

mellem de vestindiske Øers Indtægter og Udgifter. Det vilde være besynderligt og vilde med Rette vække Forundring, om jeg ikke ved denne Lejlighed berørte Forholdet mellem Moderlandet og disse vore Kolonier. Det vil være alle bekendt, selv om det ikke har været Genstand for offentlig Forhandling her i Rigsdagen, at der er sket noget, og man ved i Hovedsagen ogsaa, hvad det er, der er sket. Det er nu snart et Aars Tid siden — det var i sidste Halvdél af Februar Maaned i Fjor — at den daværende Regering henvendte sig til Finansudvalget med Forespørgsel om, hvorledes Udvalget vilde stille sig over for et Forslag fra de Forenede Staters Regering om at afstaa vore vestindiske Øer. Forud herfor havde der, under forskellige Former, af danske Privatmænd, uden Foranledning eller Opfordring fra den danske Regerings Side, været gjort Forsøg paa at henlede amerikanske Statsmænds Opmærksomhed paa den Betydning, som Erhvervelsen af vore vestindiske Øer kunde have for de Forenede Stater. Nu forelaa der imidlertid en, jeg ved ikke, om jeg skal sige halv eller hel officiel Henvendelse fra de Forenede Staters Regering for at erfare, hvorvidt og paa hvilke Vilkaar Danmark maatte være villig til at afstaa Øerne. Det blev endvidere meddelt, at et dog kun rent foreløbigt Udkast til en Overenskomst havde været bragt paa Bane under de Samtaler, der vare førte mellem de to Regeringers Repræsentanter. Det Svar, som Finansudvalget herpaa gav, var ligeledes, og kunde ogsaa kun være, rent foreløbigt. Vi svarede, at inden vi overhovedet kunde udtale os om Sagen, behøvede vi en Række Oplysninger om forskellige Forhold, der vare os uklare. Ogsaa det os meddelte Indhold af det foreløbige Udkast gav Anledning til forskellige Tvivlsmaal, som maatte bringes paa det rene, inden der overhovedet kunde være Tale om at gaa videre. Alle de Spørgsmaal, som Finansudvalget saaledes ønskede Oplysning om, bleve formulerede i en Skrivelse, som afsendtes fra Finansudvalget den 28de Februar. Herpaa indløb der atter Svar fra Regeringen den 3die April; de dermed fremsendte Oplysninger vare dog for adskillige Punkters Vedkommende mangelfulde og svævende. Skrivelsen sluttede i øvrigt med at antyde, at Forhandlingerne sandsynligvis foreløbig ikke vilde blive førte videre. Derefter hørte Finansudvalget heller ikke yderligere fra Regeringen. I Slutningen af April blev Rigsdagen sendt hjem, og Regeringen